

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušítkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **S. D. R. R.**
státní příslušnost Irácká republika
zastoupen Mgr. Ondřejem Zaorálkem, advokátem
sídlem Kpt. Vajdy 3046/2, 700 30 Ostrava – Zábřeh

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2024, č. j. OAM-993/ZA-ZA11-K11-R3-2019, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2024, č. j. OAM-993/ZA-ZA11-K11-R3-2019 **se zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 14 362,70 Kč, k rukám zástupce žalobce Mgr. Ondřeje Zaorálka, advokáta sídlem Kpt. Vajdy 3046/2, 700 30 Ostrava – Zábřeh, ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal žalobou ze dne 28. 10. 2024 přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b z. č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje. Žalobce

2.

žalobou napadl rozhodnutí v celém rozsahu, neboť ho považuje za věcně nesprávné, nezákonné a nesprávně odůvodněné a tedy nepřezkoumatelné, když dle jeho názoru vydání rozhodnutí předcházelo nezákonné správní řízení, které bylo zatíženo vadami spočívajícími v nedostatečném provedení dokazování, respektive v nesprávném hodnocení opatřených podkladů a v učinění nesprávných skutkových zjištění z opatřených podkladů. To mělo za následek nesprávné hmotněprávní posouzení věci, což vyústilo v nesprávný výrok napadeného rozhodnutí.

3. Žalobce má za to, že žalovaný nesprávným způsobem vyhodnotil aktuální situaci v Iráku, v odůvodnění napadeného rozhodnutí pomíjí řadu alarmujících skutečností a ze spisového materiálu dovozuje nesprávná skutková zjištění a závěry, které jsou v rozporu se skutkovými zjištěními obsaženými ve správním spise. Žalobce je přesvědčen, že v jeho případě byly splněny veškeré zákonné podmínky pro udělení doplňkové ochrany, neboť žalobci v případě návratu do země původu hrozí vážná újma, a to zejména v podobě vážného ohrožení jeho života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí, když páchaní svévolného násilí na civilistech vyplývá ze správního spisu vedeného žalovaným. Žalovaný nesprávně zodpověděl kardinální otázku týkající se objektivního posouzení bezpečnosti situace v Iráku a objektivního posouzení toho, zda v Iráku dochází k mučení či nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestání.
4. Žalobce dále namítl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně nenavázal na zjištění učiněná Krajským soudem v Ostravě v rozsudku ze dne 17. 1. 2022, č.j. 62 Az 28/2020-141, resp. rozsudku ze dne 11. 9. 2023, č. j. 62 Az 21/2022-91, když nepřihlédl k azylovému příběhu žalobce a pominul důvody, pro které bylo předchozí rozhodnutí žalovaného zrušeno. Namítl přitom také, že rozsudek Vrchního soudu Velké Británie ze dne 16. 3. 2022 a stanovisko Polského cizineckého úřadu ze dne 8.2.2024, které žalovaný užil při svých úvahách v napadeném rozhodnutí, nemají pro věc zásadní relevanci. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Konstatoval, že nesouhlasí s obsahem žalobních námitek, neboť dle něj nedokládají namítaná porušení zákonných ustanovení. Má za to, že vzal v úvahu všechny skutečnosti tvrzené žalobcem a zároveň shromáždil dostupné adekvátní informace o zemi původu. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Zjištění z obsahu správních spisů

6. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 11. 11. 2019 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Při poskytnutí údajů k této žádosti uvedl, že je svobodný, nemá žádné politické přesvědčení, není členem žádné politické strany. O mezinárodní ochranu žádá potřeť, poprvé v roce 2015 ve Finsku, podruhé v roce 2015 v České republice. Mezinárodní ochrana ve formě azylu mu udělena nebyla, v období 27. 4. 2016 až 27. 4. 2018 mu byla Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

udělena doplňková ochrana podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu žalobce uvedl, že všechny sdělil již ve své žádosti v roce 2015, přičemž důvody se nezměnily a platí stále. Jde o skutečnost, že žalobce pracoval jako stavař ve vojenském táboře poblíž města Kirkúk. Zde se seznámil s muži, v nichž poznal bývalé armádní důstojníky režimu Saddáma Husajna. To oznámil iráckým úřadům a policii, načež byli tito muži zadrženi a uvězněni. Poté, co byl vojenský tábor obsazen organizací Islámský stát, došlo k osvobození vězňů, včetně uvedených armádních důstojníků. Žalobci začalo být telefonicky vyhrožováno, což pokračovalo, i když si změnil sim kartu. Proto se rozhodl k odchodu z Iráku. Islámský stát ovládl oblasti, kde žalobce žil a provádí zde únosy a vydírání. Asi před půl rokem byl osobami, které žalobci vyhrožovaly, unesen jeho bratranec. Rodina žalobce se rozprchla, někdo žije v Jordánsku, někdo v Istanbulu.

7. Ze správního spisu vyplývá, že žalovaný o žádosti žalobce ze dne 11. 11. 2019 rozhodl rozhodnutím č.j. OAM-993/ZA-ZA11-K09-2019 ze dne 15. 5. 2020, kterým řízení zastavil podle

§ 25 písm. i) zákona o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který žalobu rozsudkem č.j. 62 Az 28/2020–46 ze dne 19. 8. 2021 zamítl. Proti tomuto rozsudku brojil žalobce kasační stížností, které Nejvyšší správní soud vyhověl svým rozsudkem č.j. 1 Azs 292/2021-51 ze dne 19. 10. 2021 a rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud v Ostravě následně rozhodl rozsudkem č.j. 62 Az 28/2020–141 ze dne 17. 1. 2022, v němž rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Ke zrušení rozhodnutí žalovaného došlo na základě doplnění dokazování zprávami o zemi původu žalobce, na jejichž základě krajský soud zjistil, že bezpečnostní situace v Iráku svědčí přinejmenším o tom, že by žalobci v případě návratu do země původu, zejména pak s přihlédnutím k jím tvrzenému azylovému příběhu, hrozila vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, tedy mučení či nelidské zacházení či trestání.

8. V dalším řízení byl žalovaný ve smyslu § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) vázán právním názorem uvedeným v rozsudku č.j. 62 Az 28/2020–141 ze dne 17. 1. 2022. Měl tedy posoudit žalobcovu žádost jako přípustnou a meritorně ji posoudit s přihlédnutím ke všemu, co vyšlo najevo v řízení před krajským soudem, resp. co vyjde najevo v průběhu dalšího řízení. Krajský soud výslovně žalovaného zavázal k tomu, že nezjistí-li skutečnosti diametrálně odlišné, bude na místě, aby žalovaný postupoval přinejmenším podle § 14a odst. 1 a udělil žalobci doplňkovou ochranu z důvodů podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu.
9. Žalovaný, vázán rozsudkem krajského soudu, znovu posoudil žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Dne 28. 6. 2022 proběhl s žalobcem doplňující pohovor k jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V rámci pohovoru žalobce sdělil, že se důvody, pro které žádá o mezinárodní ochranu nezměnily. Jako primární důvod uvedl, že má strach o svůj život, rád by se vrátil do své vlasti a žil se svou rodinou a přáteli, ale nemá jistotu, že by mu policie pomohla. Od svých sester ví, že lidé, kteří mu vyhrožovali, jsou stále zapojeni do vydírání a zabíjení. Byl unesen a zabit jeho bratranec, v případě návratu nemá žalobce žádnou záruku, že bude v bezpečí.

10. Následně dne 24. 11. 2022 žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu v žádné formě. V rozhodnutí shrnul, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je obava z pomsty bývalých armádních důstojníků režimu Saddáma Husajna a přívrženců Islámského státu, kteří byli na základě jeho oznámení zatčeni. Žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu, když dle jeho názoru nebyly naplněny důvody dle zákona o azylu. Žalovaný při svém rozhodování vycházel z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Iráku, konkrétně vycházel z informace MZV ČR, č.j. 111728-8/2021-LPTP ze dne 10. 5. 2021, informace MZV ČR 121803-6/2021-LPTP ze dne 28. 7. 2021, informace OAMP – Irák: Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 24. 5. 2022, Informace Agentury Evropské unie pro azyl – Irák: Bezpečnostní situace, leden 2022. Informace Agentury Evropské unie pro azyl – Doporučení pro zemi. Irák, červen 2022 a Informace Ministerstva zahraničních věcí Irácké republiky.
11. Toto rozhodnutí bylo také zrušeno, a to rozsudkem podepsaného soudu ze dne 11. 9. 2023, č. j. 62 Az 21/2022-91. V něm krajský soud přisvědčil žalobní námitce, že žalovaný nesprávným způsobem vyhodnotil aktuální situaci v Iráku, v odůvodnění rozhodnutí pominul řadu alarmujících skutečností a ze spisového materiálu dovodil nesprávná skutková zjištění a závěry, která jsou v rozporu se skutkovými zjištěními obsaženými ve správním spise. Za zásadní pro rozhodnutí o požadavku žalobce na udělení mezinárodní ochrany, a to přinejmenším ve formě doplňkové ochrany, podle soudu zůstal konkrétní azylový příběh žalobce v kontextu aktuálních

12.

- informací o zemi původu žalobce. Ze zpráv o Iráku podle soudu vyplynulo, že byt' již zřejmě nebylo lze v případě Iráku hovořit o „totálním konfliktu“, nejednalo se na druhou stranu o pouhá lokální ohniska, ale konflikt byl rozšířen na různé části státu a dosud nedošlo k tak trvalým a zásadním změnám situace, že by udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany nebylo zapotřebí. Hrozba vážné újmy žalobci podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu tak s ohledem na bezpečnostní situaci v Iráku podle přesvědčení krajského soudu nadále trvala, a to tím spíše, že žalobce pochází z města Kirkúk, kde žil celý život.
11. Soud dále zdůraznil, že žalovaný azylový příběh žalobce a výhrůžky, kterým byl vystaven ze strany bývalých armádních důstojníků napojených na teroristickou skupinu Islámský stát, neposuzoval v kontextu reálné bezpečnostní situace v Iráku, jak o ní hovořil veškerý spisový materiál. Krajský soud souhlasil s tvrzením žalovaného, že irácký stát by s největší pravděpodobností byl ochoten poskytnout žalobci ochranu, nicméně z provedených důkazů jednoznačně vyplynulo, že irácký stát nebyl reálně schopen takovou ochranu zajistit. Krajský soud žalovanému závěrem uložil, aby se opětovně zabýval žalobcovou žádostí, a s přihlédnutím k jeho azylovému příběhu jeho situaci posoudil jak optikou § 14a odst. 2 písm. b), tak také § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Zároveň výslovně zavázal žalovaného k tomu, že v situaci, kdy nebudou v dalším řízení vyvráceny jak obavy z vážné újmy hrozící žalobci, tak hrozba svévolného násilí v důsledku vnitřního ozbrojeného konfliktu, má žalovaný udělit žalobci doplňkovou ochranu.
12. Žalovaný brojil proti uvedenému rozsudku kasační stížností, která byla usnesením NSS ze dne 29. 11. 2023, č. j. 1 Azs 203/2023-48 odmítnuta pro nepřijatelnost.

13. V dalším řízení žalovaný doplnil spisový materiál o následující listiny:

- Informace MZV ČR z 18. 1. 2024 k situaci ve městě Kirkúk
- Informace MZV ČR z 17. 4. 2024 k situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti
- Informace MZV ČR z 17. 4. 2024 k situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do regionu iráckého Kurdistánu
- Irák – Polský cizinecký úřad – Bezpečnostní situace z 5. 4. 2024
- Rozhodnutí Vrchního soudu Velké Británie ze dne 16. 3. 2022.

14. Na podkladě doplnění spisového materiálu rozhodl dne 16. 9. 2024 nyní přezkoumávaným rozhodnutím. V něm z citovaných listin žalovaný dovodil, že v Iráku došlo k zásadním a trvalým změnám bezpečnostní situace ve vztahu k žalobci prezentovaným obtížím. Podle žalovaného poté, co byl Islámský stát v roce 2017 poražen, byli zbývající bojovníci vytlačeni z populačních center do okrajových a horských oblastí a byť si zachoval kapacitu páchat ojedinělé teroristické útoky, bezpečnostní podmínky se markantně zlepšily. K izolovaným útokům IS dochází především na bezpečnostní složky, které jsou ale spíše příležitostné. Žalovaný dospěl k tomu, že se nelze domnívat, že by žalobci hrozilo skutečně nějaké reálné nebezpečí, které by indikovalo porušení čl. 3 Úmluvy. Žalovaný odkázal zejména na *precedenční a dosud nepřekonaný* rozsudek Vrchního soudu Velké Británie ze dne 16. 3. 2022, podle kterého životní podmínky v Iráku, včetně dříve sporných oblastí (včetně Kirkúku) jsou takové, že pravděpodobně nezpůsobí porušení čl. 36 Úmluvy. V Iráku sice nadále probíhá vnitřní ozbrojený konflikt, do něhož jsou zapojeny vládní síly, miliční oddíly a IS, nicméně po porážce IS v roce 2017 intenzita již není taková, že by obecně jakémukoli civilistovi vrácenému do Iráku hrozilo kvůli jeho přítomnosti skutečné nebezpečí, že bude vystaven svévolnému násilí.

15. Podle žalovaného tak konflikt v Iráku nemá totální charakter. Žalovaný dále na str. 14 napadeného rozhodnutí uvedl, že žadatel v kontextu jeho azylového příběhu není osobou se

skutečnou či domnělou vazbou na IS, když žalobce je kurdské příslušnosti a nemá žádné předpoklady k tomu, že by měl být považován za člena této skupiny.

16. Žalovaný tak uzavřel, že není naplněn důvod pro udělení mezinárodní ochrany žalobci v jakékoli formě.

Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 s. ř. s.] napadené rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci soud rozhodl u ústního jednání dne 3. 11. 2025, u kterého účastníci setrvali na svých stanoviscích.

18. Nad rámec informací o situaci v Iráku obsažených ve správním spise, krajský soud doplnil dokazování o zprávu Polského cizineckého úřadu k Iráku ze dne 14. 2. 2025 a Informaci MZV ČR ze dne 8. 4. 2025.

19. Ze zprávy Polského cizineckého úřadu vyplývá, že ve vztahu k civilnímu obyvatelstvu dochází od roku 2022 k civilním obětem v důsledku ostřelování a přestřelek jen zřídka.

Největší hrozbou tohoto typu jsou útoky a nálety turecké armády v pohraničních oblastech. Bezpečnostní situace v Iráku se postupně zlepšuje. Stran IS neobsahuje zpráva žádné informace.

20. Pokud se týče Informace MZV ČR ze dne 8. 4. 2025, z té soud nezjistil žádné relevantní informace pro účely přezkumu napadeného rozhodnutí.
21. Krajský soud podotýká, že nepřistoupil k provedení žalobcem navržených důkazů, neboť to s ohledem na posouzení věci považoval za nadbytečné.
22. Předmětem soudního přezkumu je správní rozhodnutí žalovaného, kterým žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana dle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. Žalovaný byl při svém rozhodování vázán rozsudkem zdejšího soudu ze dne 11. 9. 2023, č. j. 62 Az 21/2022-91. Za zásadní pro rozhodnutí o požadavku žalobce na udělení mezinárodní ochrany, a to přinejmenším ve formě doplňkové ochrany, podle soudu zůstal konkrétní azylový příběh žalobce v kontextu aktuálních informací o zemi původu žalobce. Ze zpráv o Iráku podle soudu vyplynulo, že byť již zřejmě nebylo lze v případě Iráku hovořit o „totálním konfliktu“, nejednalo se na druhou stranu o pouhá lokální ohniska, ale konflikt byl rozšířen na různé části státu a dosud nedošlo k tak trvalým a zásadním změnám situace, že by udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany nebylo zapotřebí. Hrozba vážné újmy žalobci podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu tak s ohledem na bezpečnostní situaci v Iráku podle přesvědčení krajského soudu nadále trvala, a to tím spíše, že žalobce pochází z města Kirkúk, kde žil celý život. Soud dále zdůraznil, že žalovaný azylový příběh žalobce a výhrůžky, kterým byl vystaven ze strany bývalých armádních důstojníků napojených na teroristickou skupinu Islámský stát, neposuzoval v kontextu reálné bezpečnostní situace v Iráku, jak o ní hovořil veškerý spisový materiál. Krajský soud souhlasil s tvrzením žalovaného, že irácký stát by s největší pravděpodobností byl ochoten poskytnout žalobci ochranu, nicméně z provedených důkazů jednoznačně vyplynulo, že irácký stát nebyl reálně schopen takovou ochranu zajistit. Krajský soud žalovanému závěrem uložil, aby se opětovně zabýval žalobcovou žádostí, a s přihlédnutím k jeho azylovému příběhu jeho situaci posoudil jak optikou § 14a odst. 2 písm. b), tak také § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Zároveň výslovně zavázal žalovaného k tomu, že v situaci, kdy nebudou v dalším řízení vyvráceny jak obavy z vážné újmy hrozící žalobci, tak hrozba svévolného násilí v důsledku vnitřního ozbrojeného konfliktu, má žalovaný udělit žalobci doplňkovou ochranu.

23. Krajský soud přisvědčuje žalobní námitce žalobce, že žalovaný nesprávným způsobem vyhodnotil aktuální situaci v Iráku, a to v návaznosti na azylový příběh žalobce a nenaplnil pokyny vyslovené ve zrušujícím rozsudku krajského soudu.
24. Podle § 14a zákona o azylu platí, že *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.*

Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

25. Jak již soud vymezil v předchozím zrušujícím rozsudku, zásadním pro rozhodnutí o požadavku žalobce na udělení mezinárodní ochrany, a to přinejmenším ve formě doplňkové ochrany, zůstal konkrétní azylový příběh žalobce v kontextu aktuálních informací o zemi původu žalobce.
26. Žalovaný shromáždil po zrušujícím rozsudku další informace o zemi původu; nicméně krajský soud má i nadále za to, že žalovaný uvedené informace nesprávně vyhodnotil, a to právě s ohledem na azylový příběh žalobce.
27. Nadto, žalovaný se dopustil v nyní přezkoumávaném rozhodnutí nezákonnosti spočívající v tom, že bez jakékoli změny skutkových zjištění stran azylového příběhu žalobce či bez zjištění skutečností, které by byly s to znevěrohodnit azylový příběh žalobce, uzavřel, že „žadatel v kontextu jeho azylového příběhu není osobou se skutečnou či domnělou vazbou na IS, když žalobce je kurdské příslušnosti a nemá žádné předpoklady k tomu, že by měl být považován za člena této skupiny“. Učinil tak přesto, že od doby, když žalobce poprvé požádal o mezinárodní ochranu (kdy na základě této žádosti byla žalobci udělena doplňková ochrana), žalovaný nikdy nezpochybňoval azylová tvrzení žalobce a v průběhu řízení ani nevystaly *jakékoli* okolnosti, pro které by bylo možno snad tato tvrzení zpochybnit. Uvedený úrok žalovaného nelze hodnotit jinak než jako závěr, který nemá oporu ve spise, což samo o sobě naplňuje důvod pro zrušení rozhodnutí ve smyslu § 76 odst.1 písm.b) s.ř s.
28. Daleko podstatnější je však to, jakým způsobem žalovaný hodnotil jím shromážděné zprávy o zemi původu. Žalovaný totiž v rozporu s tím, co mu bylo uloženo v posledním zrušujícím rozsudku nehodnotil informace o zemi původu **v návaznosti na (doposud nezpochybněný) azylový příběh žalobce**, ale hodnotil je optikou vycházející z toho, že žalobce je „běžným civilistou“, u něhož žalovaný zkoumá hrozbu újmy v případě návratu do země původu.
29. Uvedeným postupem se však žalovaný především dopustil zjevné nezákonnosti, když nepostupoval v intencích závazného právního názoru vysloveného ve zrušujícím rozsudku soudu ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Uvedené pak také samo o sobě naplňuje důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.
30. Žalovaný však zjevně nesprávně vyhodnotil obecně bezpečnostní situaci v Iráku z podkladů, které shromáždil, a to v návaznosti na závěry o bezpečnostní situaci v Iráku učiněné krajským soudem v posledním zrušujícím rozsudku.
31. Je sice skutečností, že situace v Iráku se od roku 2015, kdy žalobce poprvé požádal v České republice o mezinárodní ochranu, změnila. Informace o situaci v Iráku, které jsou součástí správního spisu, potvrzují oficiální porážku Islámského státu v prosinci 2017, rozhodně z nich však nelze dovodit, že by v Iráku došlo k takovým zásadním a trvalým změnám situace, že udělení

mezinárodní ochrany žalobci není zapotřebí. K proměnlivé a nestabilní bezpečnostní situaci v Iráku se v poslední době několikrát vyjadřoval i Nejvyšší správní soud, který opakovaně dovodil, že z podkladů žalovaného nevyplývá, že by nynější situace byla již natolik stabilizovaná, aby cizinci nepotřebovali mezinárodní ochranu (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 5 Azs 66/2021-32 ze dne 9. 2. 2022; č.j. 1 Azs 202/2021-33 ze dne 20. 9. 2021; č.j. 1 Azs 292/2021-51 ze dne 19. 10. 2021; č.j. 10 Azs 510/2021-52 ze dne 11. 5. 2022).

32. Žádnou pozitivní změnu nelze dovodit ani z aktuálních zpráv o Iráku, které jsou součástí správního spisu. Jediným vskutku relevantním podkladem, které žalovaný po zrušení předcházejícího rozhodnutí obstaral, se jeví zpráva MZV ČR ze dne 18. 1. 2024, ze které vyplývá, že IS je aktivní v provinciích se smíšenou etnickou a náboženskou společenskou strukturou, což se týká především provincií Ninive, Salahaddín, Kirkúk a Dijála. Jedná se také o provincie, v jejichž okrajových částech sdílí udržování bezpečnosti irácké síly s kurdskými pešmergy, což vede k mezerám v bezpečnostním pokrytí území, a tudíž i k určitému operačnímu prostoru IS. Jedná se o spíše příležitostné útoky, jakkoliv se v důsledku operace IDF v Gaze aktivita IS v Iráku pomalu zvyšuje.
33. Pokud se jedná o, jak žalovaný uvádí *precedenční* rozsudek Vrchního soudu Velké Británie z 16. 3. 2022, je třeba na prvním místě zdůraznit, že jeho závěry nejsou již s ohledem na dobu vydání relevantní, když podepsaný soud dne **11. 9. 2023** zrušil předchozí rozhodnutí žalovaného se závěrem o tom, že v Iráku *nedošlo* k zásadní a trvalé změně bezpečnostní situace.
34. Nadto, závěry uvedené v uvedeném rozsudku jsou ryze obecného charakteru. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádal s tím, zda uvedené závěry mohou být relevantní pro posouzení žádosti žalobce o mezinárodní ochranu právě s o hledem na jeho azylově relevantní tvrzení, na jeho azylový příběh. Krajský soud proto nemůže souhlasit s tím, že uvedený rozsudek je „precedenční a doposud nepřekonaný“.
35. Je třeba uzavřít, že žalovaný se v důsledku shora uvedených pochybení opětovně nedostatečně vypořádal s hrozbou vážné újmy žalobci podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu (mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání), když nadto zcela nepochopitelně a bez jakéhokoli bližšího odůvodnění učinil závěr o tom, že žalobce není osobou se vztahem k IS, čímž de facto popřel podstatnou část azylového tvrzení žalobce.

Závěr a náklady řízení

36. Na podkladě výše uvedených skutečností krajský soud napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. a věc vrátil věci žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem krajského soudu. Žalovaný nyní již přistoupí k tom, že na podkladě azylových tvrzení žalobce vyhodnotí, zda již pominula jakákoli relevantní hrozba vážné újmy žalobci, přičemž pokud dospěje k závěru, že ano, učiní tak pouze na základě přesvědčivých, aktuálních a relevantních podkladů. Nebude-li takovými podklady disponovat, bude na žalovaném, aby posoudil žalobcovu žádost optikou zásady v pochybnostech ve prospěch žadatele o mezinárodní ochranu; to znamená, že přistoupí k udělení mezinárodní ochrany v příslušné formě.
37. O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl v řízení procesně úspěšný a má tak vůči žalovanému právo na náhradu

nákladů řízení. Náklady řízení žalobce tvoří náklady právního zastoupení žalobce advokátem, a to

- odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč/úkon při těchto úkonech právní služby dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb.
  - a) příprava a převzetí věci

8

62 Az 50/2024

b) sepis žaloby

6 200 Kč

- odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 4 620 Kč/úkon při těchto úkonech právní služby dle § 7, § 9 odst. 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění účinném od 1. 1. 2025
  - c) účast u ústního jednání dne 11. 9. 2023

4 620

Kč

- paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč/úkon při shora uvedených úkonech právní pomoci dle § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.

600

Kč

- paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 450 Kč/úkon při shora uvedených úkonech právní pomoci dle § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění účinném od 1. 1. 2025

450

Kč

Celkem včetně DPH 21%

14 362,70

Kč

Soud uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení uvedenou částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), ve znění pozdějších změn a doplnění k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě soudního řádu správního a občanského soudního řádu, týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srovnej § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 3. listopadu 2025

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.